

LAVDEN five LOTHIE N.

Nomen
unde.

Nomen
vetus.

Regio Lethiana, vulgo male Lothiana, pejus Laudonia, à fictitio Pictorum Rege, uti volunt scriptores denominata, cum revera nomen habeat ab amne Letha mediam eam interfecante. olim Regio hæc faciebat partem agri Attalinorum, vel Attacottorum, qui totum illum terrarum tractum inter Tinam & Boderiam secundum mare incolebant, ut ipsorum nomen est indicio; nam Atta est littus, & Lin est domus, habitatio, ut Cotte, quod alibi luculenter docemus.

Limites.

Cæterum Regio hæc coercetur ab ortu mari Scotico, à Septentrione Boderia eam cohibet, ab occasu habet præfecturam Sterlinensem, à qua discernitur fluvio Æveno; ab austro versus ortum limes est Cocharus amnis, qui fluens à vicinis collibus ingreditur mare Scoticum, cuius ostium vulgo dicitur Cokberspath pro Cokarsmonth, quod scriptores male vocarunt Cockburni saltum, cum nullus ibi sit saltus vel silva. A fonte Cockari versus occasum est longus tractus terræ editæ, aridæ & incultæ, quam vernæ nostri vocant Lamor, melius Laumore, nomine composito ex Lau, five Loff, unde *Loffie* nostrum, quod notat excelsum, editum, altum; à Græco verbo *λοφός*, quod significat locum editum; & *Mure* five *Moore*, quod nostratibus est terra arida & inculta, ut ericetum, à colore procul dubio; ejusmodi enim terra est obscuri coloris & fusca, si cum virentibus vallibus comparetur, à Græco itidem *μαύρος* quod est fuscus, obscurus. Porro Lomuria nostra ascendit in frequentes colles, ex quibus post longum minorum collium tractum unus est præ reliquis eminens, & dicitur vulgo Lomure Law, idest Lomuriæ locus altissimus; siquidem Law, Lo & La, uti diversè pronunciant, nobis est locus editus, ut jamjam dictum, atque id æquè cum seorsim sumitur, ac in compositione. Lomuria, five Lamuriæ colles terminant post Cokarum regionem hanc ab austro maxima ex parte; & ubi desinunt hi colles, declinantes ad austrum, pars vallis Glottianæ est, vicina Provinciæ huic nostræ: pars hujus regionis, ab ortu versus occasum, proxima Lomuriæ, est altior, magisque edita quam ea pars quæ est ab illa remotior Boderiæque propinquior. Hæc regionis pars editior vulgo dicitur Penlania, male rudiores pronunciant Pentlandia; nomen est compositum, & notat

Scotia.

altam Terram, nam Pen, five Pin, five Bin, est altum; hinc alpes Peninæ, & per contractiones Apeninæ, sunt altæ alpes; & Lana est terra, mansio, ab Hebræo *לן* Lun habitare: male nonnulli vocant hanc terram Picklandiam, quasi vero hæc pars regionis magis pertinuerit ad Pictos, quam reliqua. Tota hæc Penlania sese attollit etiam hic illic in montes, qui dicuntur montes Penlaniæ, non Pictici, ut vulgo volunt. Penlania, ut regiuncula vicina, dicebatur olim Horrestia *ὁρῆστια*, id est mansio vel statio, *ὁρεῖσθαι*, id est montanorum, ab *ὄρος* mons. In hac vicinia est vestigium prisce appellationis in Forrest, quo nomine insignitur parvus pagus in hoc tractu; voce etiam Forrest nos denotamus silvam, quia mons proprie est sedes silvæ, five procerarum arborum: ita Orestia & Forrestia, est regio montana. Hujus regionis fluvii insigniores sunt hi; Cocharus qui descendens à Lomuria influit in mare Scoticum, ut dicebamus: sunt & alii duo fluvii in hac insula huic synonymi, quorum unus est in Cumbria, alter in Lancastria, ambo influentes in Mare Hibernicum; ita vero nominantur, quia defluunt è locis editis; Ar est mons, & Cok five Coch, Græcè *κόχθος* fluvius. Secundus fluvius notatu dignus est Tina, qui defluens è Lamureis montibus currit ab occasu versus ortum, & tandem recipitur à mari Scotico; ad cujus ostium est locus, qui vulgo dicitur Tynningamia, pro Tinninhamia, idest, habitatio ad Tinam. Hic amnis, ut alii ei cognomines in hac insula, nominatim is ad quem Hadrianus construxit Murum, nomen habent à Luto *τιν*. nam thin est lutum, illuvies marina. Tina autem nostra, antequam sese misceat mari, multos in sese recipit torrentes, nominatim Ketham. Amnis Billus vel Bellus, currens ab occasu in ortum intrat etiam mare Scoticum. ad hujus Billi ostium est villa quæ vulgo dicitur Bilheaven, idest, portus Billi; Billus autem nomen habet, ut alii fluvii ei synonymi, à Græco *εἰλέω* volvo, quod volutatim fluant. Sequitur Peffer, vel Phefer, sed melius Pever, vel Bever; lacus aqua stagnans profunda, potius quam fluvius, sese exonerat tamen in Mare Scoticum, uno ostio ab ortu; ab occasu autem rivulus ab eo fluit alioversum; nomen habet ut Bapherus flu: Græciæ à *βαῖρ* Bavir profundus. Est & alius apud nos in Iernia Pefer vel Bever, in quo est insula, quæ vulgo dicitur Pepharia insula, ubi erat olim nobile monasterium. Post hunc sese offerunt duo amnes synonymi, vulgo Escæ dicti, pro Ifacæ, quorum alter dicitur australis Esca, alter borealis: hi fluunt ab occa-

Olim
Horrestia.

Fluvii.

Cocharus.

Tina.

Ketha.
Billus.

Peffer.

Esca borealis & australis.

Ejus pars
editior Pen-
lania.

P

su